

## NECROLÒGIQUES

### ***Recordança d'en Joan Viñas i Riera***

“Els meus primers records de la Festa Major són de quan es paraven les botigues de joguines al passeig de Torras i Bages. Aquelles de tot a noranta-cinc cèntims. També altres entreteniments: tir, el negret...” Així ens explicava en Joan Viñas i Riera els seus primers records viscuts a la infància.

En Joan Viñas i Riera neix a Sant Andreu de Palomar el 4 de desembre de 1922. És el fill gran de quatre germans. Estudià a l'Ateneu Obrer de Sant Andreu. Després passà a l'Institut Balmes. Treballà d'aprenent a l'empresa Miquel, dedicada a la construcció de grues, vagonets... Durant la Guerra Civil patí una greu tuberculosi que l'apartà d'anar al front. Anys després d'acabada la guerra aconseguí la llicenciatura de Ciències Físiques, però continuà treballant a l'empresa Miquel. Cap a principis dels setanta fa de professor a l'Institut Italià de Barcelona, després a l'Institut Infanta Carlota i acabà finalment a l'Institut Albéniz de Badalona ensenyant matemàtiques als nois i noies de 3r. de BUP i COU.

A més de la seva vida docent, es dedicà al camp de la investigació, essent membre de l'Institut d'Estudis Catalans (seccions de Geografia i de Física i Químiques), on desenvolupà diversos treballs de recerca. Participà amb ponències a les Assemblees Intercomarcals d'Estudiosos, organitzades per l'Institut d'Estudis Catalans. També fou membre dels amics d'en Ballesster, amb qui va tenir una gran amistat. Col·laborà amb la revista *Sant Andreu de Cap a Peus*, dins la secció “Una mica d'història”, realitzant una sèrie d'articles històrics locals des d'una vessant popular.

Gran aficionat al món dels llibres, tenia una extensa biblioteca, amb

més de quatre mil exemplars (d'història, física i química, geografia...). Molts aconseguits a preu d'oferta al Mercat del Llibre Vell de Sant Antoni. Autèntiques relíquies del món llibreter. Va aconseguir fer una col·lecció de Diccionaris Catalans, amb més de cent exemplars. Entre la col·lecció, n'hi havia del segle passat (de l'època de l'oda *A la Pàtria* de Bonaventura Carles Aribau) així com un únic exemplar del segle XVI. Va fer un estudi detallat de cada diccionari (autor, any, característiques).

Aquestes quatre ratlles són l'homenatge a la tasca del nostre benivolgut soci, Joan Viñas i Riera, que ens deixà en la pau del Senyor la matinada humida i fresca del 7 de març de 1991.

*Pau Viñas i Roig*

### **Manuel Arranz i Herrero**

Manuel Arranz ens deixà el passat 22 de desembre de 1990. Havia nascut a Barcelona l'any 1946 i era doctor en Filosofia i Lletres per la Universitat de Barcelona, on presentà una tesi, l'any 1979, sobre els professionals de la construcció a la Barcelona del segle XVIII.

Fou professor d'Història a la Facultat de Ciències Econòmiques i a l'Institut de Ciències de l'Educació de la Universitat de Barcelona, membre fundador de l'Associació d'Arxivers de Catalunya i, darrerament, director de l'Arxiu Municipal d'Esplugues.

Manuel Arranz centrà la seva recerca en la història econòmica i social de la ciutat de Barcelona i el seu Pla, en els segles XVIII i XIX, dirigint la seva atenció, especialment, al fenomen dels moviments migratoris, els oficis tradicionals, la introducció de la indústria i, fins i tot, l'arquitectura. Podem assenyalar alguns dels seus treballs més significatius en aquesta línia:

— "La indústria farinera de Sant Martí de Provençals a la segona meitat del segle XIX", a *El Pla de Barcelona i la seva Història*. Edicions La Magrana: Barcelona 1984, 433-440.

— "El Parc de la Ciutadella. Una visió històrica", *Ed. L'Avenç* Barcelona 1984 (juntament amb R. Grau i M. López).

— *Anàlisi històrica de l'Ajuntament de Barcelona (segles XVIII-XIX)*. Ajuntament: Barcelona 1987 (juntament amb R. Grau i M. López).

— *Els March de Reus i el seu palau a la rambla de Barcelona*. Generalitat de Catalunya: Barcelona 1987 (juntament amb J. Fuguet).

— "Entre el sistema gremial i el sistema fabril: la ciutat manufacturera

(segle XVIII)", a *Història Urbana del Pla de Barcelona*, I. Edicions La Magrana: Barcelona 1989, 327-338.

–"La construcció: ¿un sector al marge de la Revolució Industrial?", *Finestrelles*, 2 (1990), 146-153.

–*Mestres d'obres i fusters. La construcció a Barcelona en el segle XVIII*. Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Barcelona: Barcelona 1991 (obra pòstuma).

Manuel Arranz mantingué sempre una estreta relació amb Sant Andreu de Palomar, primer amb l'Arxiu Històric i després incorporant-se al Centre d'Estudis Ignasi Iglésias, des del moment de la seva fundació, l'any 1987. Home profundament convençut de la importància i la necessitat dels estudis d'Història local, ha mantingut viu aquest esperit en l'Arxiu Històric del Poblenou, d'on fou un dels seus principals impulsors, i ha estat un exemple per a tots aquells qui, d'una manera o d'una altra, intentem acostar-nos a la vida dels nostres avantpassats del Pla de Barcelona.

No volem acabar aquestes breus referències sense ressaltar la bondat i el carisma d'en Manuel Arranz. En la seva darrera intervenció en el Centre d'Estudis, amb motiu de la conferència que impartí sobre *La construcció: ¿un sector al marge de la Revolució Industrial?*, Manuel Arranz ens tornà els diners que havíem previst donar-li per tal que poguéssim comprar llibres per al Centre. Un detall, només un petit detall, però que ens parla d'un home, d'un gran home.

*Centre d'Estudis Ignasi Iglésias*